

Teatret, om man skal opretholde Stats-teatret eller give Teatret fri. Den eneste, som kom med en original Tanke, var det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen). Han antydede jo som sit Hovedformaal, at Teatret i Fremtiden skulde styres i Sighed med Landsvageanstalterne. Jeg tillod mig da at afbryde den ærede Taler med det Spørgsmaal, om det da var hans Mening, at det skulde være under samme Direktion, men jeg fik intet Svar paa dette Spørgsmaal, saa jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener — at der er noget abnormt i Forholdene, er ganske vist. De Forhold, som nu have udviklet sig paa dette Punkt i en Række af Aar, lade sig ikke saa let omordne, og i alt Fald lade de sig imidlertid ikke omordne med en behagelig Spøg fra det ærede Medlem. Den Gang man i sin Tid fik Rigsdagen til at bevilge Penge til et nyt Teater, lovede man jo Rigsdagen gyldne Tider. Man stillede da i Udsigt, at nu skulde man ved det ny Teater tilvejebringe saa store Indtægter, at Statskassen i Fremtiden skulde saa godt som blive fri for at bringe Ofre for det lgl. Teater; i alt Fald vilde man kunne indskrænke Statens Bidrag til et saare ringe Aarsbidrag. Alle disse smukke Forudsigelser ere ikke gaaede i Opfyldelse. Tværtimod! Nogle Tal, som jeg skal tillade mig at nævne, tale tydelig nok for, hvorledes man der er blevet ført bag Lyset. Forholdene have udviklet sig i en helt anden Retning. Lad mig her indskyde den Bemærkning, at naar den højtærede Minister før udtalte, at intet Stats-teater har kunnet bære sig selv, saa vil jeg dog minde den højtærede Minister om, at før vi fik det ny Teater, blev vort Teater i nogle Aar ledet saaledes af Justitsraad Berner, at det ikke blot forrentede sig og balancerede, men endogsaa i adskillige Aar gav Overskud. Men siden vi kom over i det ny Teater, har dette kun i et eneste Aar givet Overskud, og det Overskud beløb sig til — 213 Kr. 65 Ø. Naar man nu vil se, hvorledes Udgifterne til det lgl. Teaters Drift ere stegne, skal jeg tillade mig at nævne nogle Tal. I det sidste Aar, hvori man drev det gamle Teater, fra 1873—74, beløb Udgifterne til Embedsmænd og Funktionærer ved Teatret sig til 50,400 Kr., men i 1875—76 voksede disse

Udgifter i det ny Teater til 58,750 Kr., og nu i det sidste Regnskabsaar, som er mig forevist, 1893—94, ere disse Udgifter stegne til 65,950 Kr., alene til Embedsmænd og Funktionærer ved Teatret. I det gamle Teater vare Udgifterne til Skuespil- og Operapersonale i det sidste Aar 131,923 Kr.; i 1875—76 steg disse Udgifter i det ny Teater til 155,814 Kr., og nu ere de stegne til 177,950 Kr. — jeg nævner her de runde Tal for Nemheds Skyld. Af denne Udgiftssum udgjorde Feuen i det gamle Teater 37,323 Kr., men steg 2 Aar efter ved det nye Teater til 50,914 Kr. og er nu mellem 40 og 50,000 Kr. aarlig. Til Balletpersonalet var Udgiften i det gamle lgl. Teater 39,340 Kr., men steg ved det nye Teater til 51,834 Kr.; nu er den gaaet ned til 36,617 Kr., idet Balletten er den eneste Kunstart ved Teatret, hvor de økonomiske Forhold ikke have taget saa gal en Fart som ved de andre to, idet man i de senere Aar ved Balletten har foretaget adskillige Reduktioner, saa at Udgiften til Balletpersonalet, som sagt nu ikke er større end 36,617 Kr. Korpersonalet kostede i det gamle Teater 16,000 Kr.; i det ny steg Udgiften dertil til 23,300 Kr., og den er nu vokset til 26,750 Kr. Kapellet kostede i det gamle 61,700 Kr.; i det ny Teater steg Udgiften hertil straks til 69,500 Kr., og den er nu oppe ved 106,600 Kr. Driftslønningerne vare i det gamle Teater 43,509 Kr. men steg ved Overgangen til det ny Teater i 1875—76 til 74,781 Kr. Ærede Medlemmer ville heraf se, hvorledes Udgifterne paa saa godt som alle Omraader ere stegne fra Overgangen fra det gamle Teater til det ny Teater, og hvorledes de fleste Udgifter ved det ny Teater Aar for Aar ere stegne til den Højde, hvortil de nu ere naaede. Men der er dog intet Lidsrum, hvor Underbalancen ved det lgl. Teater har været saa stor, som den har været i de Aar, i hvilke vi levede under provisoriske Tilstande, saa det synes næsten, som om det lgl. Teater bogstavelig har holdt sig under Provisorismen. Jørend vi fik de provisoriske Tilstande her i Landet, var Underskuddet omkring 60—70,000 Kr.; i 1884—85 var Underskuddet 75,836 Kr. Men saa begynde de provisoriske Finanslove, og saa stiger Underskuddet i 1885—86 til 128,950 Kr., i 1886—87 til 198,206 Kr., i 1887—88